

SISÄLLYSLUETTELO

1 PERUSTIEDOT	1
1.1 Suunnittelutilanne	1
1.1.1 Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet	1
1.1.2 Seutukaava	1
1.1.3 Yleiskaavat	4
1.1.4 Asemakaavat ja ranta-asemakaavat	4
1.1.5 Rakennusjärjestys	4
1.1.6 Muut suunnitelmat ja ohjelmat	6
1.2 Nykytilanne ja sen kehitys	7
1.2.1 Suunnittelualue	7
1.2.2 Väestö ja elinkeinot	7
1.2.3 Palvelut	7
1.2.4 Liikenne	7
1.2.5 Virkistys	8
1.2.6 Loma-asutus	8
1.2.7 Maanomistus	8
1.3 Ympäristöselvitys	8
1.3.1 Alueen historiaa	8
1.3.2 Kulttuuri / rakennushistoriallisesti arvokkaat rakennukset ja kohteet	8
1.3.3 Luonnonympäristö	8
1.3.4 Luonnonolosuhteiltaan merkittävät alueet	12
1.4 Pohjavesialueet ja vesihuolto	23

1 PERUSTIEDOT

1.1 Suunnittelutilanne

1.1.1 Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden oikeusvaikutuksista säädetään maankäyttö- ja rakennuslain 24 §:ssä. Lain 24 §:n 1 momentin mukaan valtion viranomaisten tulee toiminnassaan ottaa huomioon valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet ja edistää niiden toteuttamista. Valtion viranomaisten on myös arvioitava toimenpiteidensä vaikutuksia valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden kannalta.

Valtakunnallisia alueidenkäyttötavoitteita on tarkemmin selvitetty yleiskaavan tavoiteosassa.

1.1.2 Seutukaava

Hirvensalmen kunta kuuluu Etelä – Savon seutukaava alueeseen.
Etelä – Savon seutukaava, Mikkelin ja Pieksämäen seudut on vahvistettu 18.12.2000.

SEUTUKAAVAN ALUEVARAUKSET RANTAYLEISKAAVAN ALUEELLA

KYLÄALUEET

Rantayleiskaavan alue rajautuu Hirvensalmen keskustaajaman osayleiskaava-alueeseen.

MATKAILUALUEET

Ryökäsveden rannalle taajaman pohjoispuolelle on seutukaavassa osoitettu matkailualue (RM 89. 01 Urmaslahti)

LOMA-ASUNTOALUEET (RA)

Loma-asuntoalueita on seutukaavaan varattu :

- Harjunlahti (RA 08.131)
- Kilkinkylä (RA 08.132)
- Maariansaari - Vehmaistenniemi (RA 08.140)
- Mustaniemi (RA 08.141)
- Kotkatvesi (RA 08.142)
- Herranniemi (RA 08.143)
- Telkonniemi (RA 08.146)

RA-merkinnällä on seutukaavassa osoitettu tavanomaisen loma-asutuksen alueita. Seutukaavassa esitetyt alueet ovat jo osittain tiiviisti rakennettuja tai ne ovat yksityiskohtaisemmassa kaavassa osoitettuja loma-asuntojen rakennuspaikkoja. Kilkinkylän ja Vehmaistenniemen alueilla on vielä rakentamatonta aluetta.

LIIKENNEALUEET JA VÄYLÄT

Tieverkko

Nykyisen pääverkon muodostaa seututiet (st 08.216 Uutela – Hirvensalmi) ja seututie (st 08.215 Otava – Hirvensalmi – Leivonmäki).

Yhdysteinä on seutukaavassa osoitettu :

- Merrasmäen paikallistie (yt 08.238)
- Vahvamäen paikallistie (yt 08.237)

- Vilkonharjun paikallistie (yt 08.232)
- Tuustaipaleen paikallistie (yt 08.241)

Vesiliikenteen alueet

Seutukaavassa on osoitettu laivaväyliä ja satamia :

- Karttuunselkä – Liekune - Ryökäsvesi laivaväylä, joka kulkee suunnittelualan läpi (lv 08.260)
- Mäenlahti , puutavaran pudotuspaikka (LV1 08.273)
- Savonselän melontareitti (mr 08.25)

TEKNISEN HUOLLON ALUEET

Pohjavesialueet

Suunnittelualan koillisosaan on seutukaavassa varattu pohjavesialue (I luokka). Alue on samalla osoitettu arvokkaaksi harjualueeksi (ah).

- Rehniönniemi (ah / pv 08.801)

VIRKISTYS JA RETKEILYALUEET SEKÄ RETKISATAMAT

Virkistysalueita suunnittelualueelle seutukaavassa osoitettu:

- Varissaari (VR 08.21)
- Kallioniemi (VR 08 .22)
- Liekuneen saaret (VR 08.23)
- Vuohisaari (VR1 08.20)
- Etuniemi (VR1 08.13)

LUONNONSUOJELU JA ARVOKKAAT KOHTEET

Luonnonsuojelualueet

- Suurisuo (SL 08.33)

Arvokkaat harjualueet (ah)

- Rehniönniemi (ah/pv 08.801)
- Vilkonharju (ah 08.802)

RAKENNUSSUOJELU; KULTTUURIMAISEMAT SEKÄ MUINAISMUISTOALUEET JA -KOHTEET

Seuraavat yleiskaava-alueella sijaitsevat kohteet on seutukaavassa osoitettu suojelumerkinnällä (**SU**)

- Kissakoskenkanava (**SU 4**)
- Kanervalan alue (**SR 08.617**)
- Apajalahti (**SR 08.609**) Alueen rajalla.

Muinaismuistoalueet ja kohteet (**SM**) :

- Lerintäalue (**SM 08.502**)

MAA- JA METSÄTALOUSVALTAISET ALUEET

M Maa- ja metsätalousvaltainen alue

M-merkinnällä on osoitettu "tavanomainen" maaseutualue, johon maa- ja metsätalouden tuotantoalueiden lisäksi kuuluu kyläalueita, tilusteita, hajakenttäalueita (esim. loma-asunnot) yms. Maa- ja metsätalousvaltaiset alueet on seutukaavassa osoitettu pääsääntöisesti **M** -merkinnällä, joka osaltaan jo tyydyttää myös ulkoilun ja retkeilyn tarpeita, ja johon on tarvittaessa sisällytetty myös polkuja ja ulkoilureittejä tukialueineen..

Maa- ja metsätalousvaltaisilla alueilla rakentaminen on mahdollista pysyvään ja loma-asutukseen sekä elinkeinoitoimintoja varten ns. haja-asutuksen puitteissa. Rakentaminen kyläyhteisöihin maa- ja metsätalousvaltaisilla alueilla on mahdollista riippumatta siitä, onko kyseessä haja-asutus vai taaja-asutus, kun rakentaminen ei muuta alueen luonnetta maa- ja metsätalousvaltaisena alueena.

Seutukaavan oikeusvaikutuksista ja toteuttamisesta

Seutukaavan oikeusvaikutuksia on käsitelty tarkemmin sisäasiainministeriön yleiskirjeissä rakennus- ja poikkeuslupamenettelystä vahvistetun seutukaavan alueella (n:o 2992/512/78), seutukaavan huomioon ottamisesta viranomaisen päätöksenteossa (n:o 2217/512/81) sekä seutukaavan ohjausvaikutuksesta kuntien kaavoitukseen (n:o 3814/512/81).

Seutukaavan toteuttamisen edellytetään pääsääntöisesti tapahtuvan välillisesti, toisaalta yksityiskohtaisempien kaavojen ja niihin liittyvien toteuttamissäännösten avulla kaavoituksen edistymisen myötä sekä toisaalta ottamalla hallintotoiminnassa huomioon viranomaisvaikutukset. Edellä mainituilla saattaa olla yksittäistapauksissa merkitystä seutukaavan toteuttamisen kannalta, mutta rakennuslain yleisperiaatteen mukaan ne ovat kuitenkin toissijaisia toteuttamisen edistämisessä.

Siitä huolimatta, ettei seutukaavaa pystyttäisi laatimaan esitystavaltaan yleispiirteiseksi, ei se voi menettää yleispiirteistä luonnettaan. Seutukaavan yleispiirteisyys onkin käytännössä ymmärrettävä enemmän sen soveltamiseen kuin esitystapaan liittyväksi. Seutukaavaa on aina tulkittava kaavan luonteen edellyttämällä tavalla yleispiirteisesti, toisin kuin esimerkiksi asema- ja rakennuskaavoja.

Seutukaavan tulee sallia asianmukainen liikkumavara kuntatason kaavoituksessa. Maankäyttö ja rakennuslain tarkoittama ohjeena oleminen ei siis edellytä seutukaavassa esitetyn maankäyttöratkaisun ehdotonta noudattamista. Kaavajärjestelmän luonteeseen kuuluu, että yleispiirteisemmässä kaavassa osoitettu maankäyttöratkaisu täsmentyy ja jäsentyy tarkemmaksi yksityiskohtaisempia kaavoja kohti siirryttäessä.

1.1.3 Yleiskaavat

- Kirkonkylän seudun osayleiskaava (valtuuston hyväksymä)

Rantayleiskaava –alue sisältää osittain kirkonkylän seudulle laaditun osayleiskaavan reuna-alueita. Aluerajaus tulee tarkentumaan suunnittelun edetessä.

1.1.4 Asemakaavat ja ranta-asemakaavat

Vilkonsahan alueelle on laadittu asemakaava.

Vahvistettuja ranta-asemakaavoja alueella on 12 kpl.

- Lahtelan ranta-asemakaava
- Kulamentin ranta-asemakaava
- Etuniemen ranta-asemakaava
- Taipaleen ranta-asemakaava
- Metsä - Rossilan ranta-asemakaava
- Metsä - Hatisen ranta-asemakaava
- Hatisen ranta-asemakaava
- Kilkinsaaren ranta-asemakaava
- Kurenniemen ranta-asemakaava
- Ranta - Huovilan ranta-asemakaava
- Telkonlahden ranta-asemakaava
- Ryökäleän ranta-asemakaava
- Haapasaari

1.1.5 Rakennusjärjestys

Hirvensalmen kunnan rakennusjärjestys on hyväksytty valtuustossa 1.10.2001 ja se on astunut voimaan 1.12.2001.

3. RAKENNUSTEN SIOITTAMINEN JA YMPÄRISTÖN HUOMIOON OTTAMINEN

3.1 SIOITTUMINEN

Uudisrakentaminen pyritään ohjaamaan olemassa olevan rakennetun ympäristön, tieyhteyksien ja vesihuollon vaikutuspiiriin ja samalla pyritään säästämään elollista luontoa.

Etäisyydet

Rakennuksen etäisyyden rakennuspaikan rajasta tulee olla yhtä suuri kuin rakennuksen korkeus kuitenkin vähintään viisi (5) metriä. Asemakaava-alueilla vähintään 4 metriä.

Rakennuksen etäisyyden toisen omistamalla tai hallitsemalla maalla olevasta rakennuksesta tulee olla vähintään kymmenen (10) metriä.

Rakennuksen etäisyyden tiestä tai muusta ympäristömelua aiheuttavasta kohteesta tulee olla sellainen, että rakennuspaikalle jää riittävästi oleskeluun tarkoitettua piha-aluetta, jonka melutaso ei ylitä päivällä 55 dBA (uusien alueiden osalta kuitenkin 45 dBA) ja loma-asuntojen osalta enintään 45 dBA ja yöllä 40 dBA

Rakennuksen minimietäisyyden tien keskilinjasta tulee olla:

- valtatie 150 m
- seututie 50 m
- maantie 20 m
- yksityistie 12 m

3.2 RAKENNUSTEN SOVELTUMINEN RAKENNETTUUN YMPÄRISTÖÖN JA MAISEMAAN

Maisema ja luonnonympäristö

Rakennusten sijainnin rakennuspaikalla tulee olla sellainen, että maiseman luonnonmukaisuus mahdollisuuksien mukaan säilyy.

Maisemallisesti merkittäville peltoalueilla rakentaminen tulee sijoittaa mahdollisuuksien mukaan olemassa olevien pihapiirien ja metsäsaarekkeiden tuntumaan.

Rakentamisessa on mahdollisuuksien mukaan säilytettävä rakennuspaikan luonnonmukaisuus sekä säästettävä arvokkaita kasvillisuuden reunavyöhykkeitä, luonnon merkittäviä kauneusarvoja ja erikoisia luonnonesiintymiä kuten siirtolohkareita, kauniita yksittäispuita jne.

Rakennettaessa avoimeen maastoon tulee erityistä huomiota kiinnittää rakennuksen korkeusasemaan, muotoon, ulkomateriaaleihin ja väritykseen.

Rakennuspaikka tulee tarvittaessa sopivin istutuksin liittää ympäröivään maisemaan.

Rakennettaessa suunnittelualueen ulkopuolella tulee erityistä huomiota kiinnittää rakennuksen sopeutumiseen eteläsavolaiseen rakennusperinteeseen. Tämä saadaan aikaan esimerkiksi käyttämällä julkisivuissa mahdollisimman paljon puuta.

Rakennustyön yhteydessä vaurioitunut tai muuten ympäristöä rumentava osa pihamaasta on istutuksin ja alueen käyttöön liittyvin järjestelyin saatettava kokonaisuuteen sopivaan asuun.

Rakennustyön yhteydessä vaurioitunut tai muuten ympäristöä rumentava osa pihamaasta on istutuksin ja alueen käyttöön liittyvin järjestelyin saatettava kokonaisuuteen sopivaan asuun.

Uudisrakennuksen on sijoituksensa, kokonsa, muotonsa, ulkomateriaalinsa ja -väriensä puolesta sovellettava noudatettuun rakennustapaan ja olevaan rakennuskantaan. Rakennuksen vaikutukseen maisemakuvaan tulee myös kiinnittää erityistä huomiota.

Rakennusten valomainokset eivät saa valaistuksellaan aiheuttaa tarpeetonta haittaa lähialueelle.

Rakennusten julkisivuissa ei saa käyttää maalaamatonta tai pinnoittamatonta sinkittyä peltiä eikä muitakaan kiiltäviä materiaaleja, ellei ole kysymys maisemassa näkymättömään paikkaan sijoittuvasta vähäisestä talousrakennuksesta.

3.3 YMPÄRISTÖN HOITO JA VALVONTA

Rakennettu ympäristö on pidettävä rakennuslupan mukaisessa käytössä ja siistissä kunnossa (MRL 167 § 1 mom).

4. RAKENTAMISEN SJOITTUMINEN JA SOPEUTUMINEN YMPÄRISTÖÖN RANTA-ALUEELLA

Rakennettaessa ranta-alueille tulee erityistä huomiota kiinnittää rakennusten korkeusasemaan, muotoon, ulkomateriaaleihin ja väritykseen.

Rakennuspaikalla tulee rantavyöhykkeen kasvillisuus pääosin säilyttää ja vain harventaminen on sallittua.

Rakennukset ja rakennelmat tulee sijoittaa ja kasvillisuutta säästää sekä istuttaa siten, että maisemakuvan luonnonmukaisuus säilyy. Mikäli edellä olevasta vaatimuksesta ei muuta johdu, tulee uuden, pohjapinta-alaltaan 25 m²:n suuruisen, saunan, savusaunan ja grillikatoksen etäisyyden keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta olla vähintään 10 m ja muun 80 m² pienemmän rakennuksen tai näkyvämmän rakennelman etäisyyden vähintään 20 m. Ympärivuotiseen käyttöön tarkoitetun asuinrakennuksen tai muun vähintään 80 k-m²:n suuruisen rakennuksen etäisyyden rannasta tulee kuitenkin olla vähintään 40 metriä.

Venevaja ei saa ulottua veden päälle ja sen on sopeuduttava ympäröivään rakentamiseen ja maastoon.

Asuinrakennuksen alimman lattiatason tulee olla vähintään yhden (1) metrin pitkäaikaisen ylävesipinnan (HW) yläpuolella. Mikäli ylävedenpinta ei ole tiedossa, on alimman lattiatason oltava vähintään 1.5 metriä pitkäaikaisen keskivedenpinnan (MW) yläpuolella.

Saaren rakennettaessa on rakennuslupaa haettaessa annettava selvitys käytettävästä auto- ja venepaikasta mantereella.

5. RAKENTAMISEN MÄÄRÄ

5.1 ASEMAKAAVA- JA RANTA-ALUEEN ULKOPUOLELLA

Rakennuspaikan pinta-alasta saa rakentamiseen käyttää enintään yhden kymmenesosan.

Uuden asuinrakennuspaikan pinta-ala tulee olla vähintään 5000 m².

5.2 RAKENTAMISEN MÄÄRÄ RANTA-ALUEELLA

Rakennuspaikalle, joka sijaitsee ranta-alueella (200 m) saa rakentaa enintään yhden yksiasuntoisen asuinrakennuksen tai lomarakennuksen.

Rakennuspaikalle saa lisäksi rakentaa sen käyttötarkoitukseen liittyviä talousrakennuksia. Rakennusten enimmäismäärä viisi (5) kpl.

Lomarakennuspaikan rakennusten yhteenlaskettu kerrosala saa olla enintään 250 k-m².

Asuinrakennuspaikan rakennusten yhteenlaskettu kerrosala saa olla enintään 350 k-m².

Yli 5 ha:n suuruiselle, maatalouskäytössä olevalle maatilalle saa rakentaa elinkeinon harjoittamisen kannalta tarpeellisia asuinrakennuksia, maatilamatkailua palvelevia rakennuksia ja talousrakennuksia.

1.1.6 Muut suunnitelmat ja ohjelmat

Valtakunnallisten suojeluohjelmien alueet suunnittelualueella :

- Suurisuo kuuluu valtioneuvoston vahvistaman soidensuojelunperusohjelmaan sekä Natura 2000 verkostoon.

1.2 Nykytilanne ja sen kehitys

1.2.1 Suunnittelualue

Suunnittelualue muodostuu Hirvensalmen kunnan Ryökäsveden ja Liekuneen järviältaita (94,7 mpy =merenpinnan yläpuolella), jotka ovat osa Kymijoen vesistöaluetta. Päävirtaus käy pohjoisesta, Puulasta (94,7 mpy), Suosalmen kautta Liekuneeseen. Se puolestaan laskee vetensä Kissakosken kautta Vahvajärveen (88,5 mpy).

Ryökäsvesi yhtyy kapeiden Hirvensalmen ja Haukonsalmen kautta idästä Liekuneeseen. Sen lähivaluma-alueella on vain yksi pieni lampi – Kankaistenlampi. Tämän lisäksi siihen laskee pieniä ojia ja puroja pelloilta, soilta ja metsistä.

Suunnittelualueen pinta-ala on noin 75 neliökilometriä, josta vesialuetta noin 50 km² ja rantaviivan pituus noin 170 kilometriä (peruskartan 1:20000 rantaviiva).

Yleiskaava- ja ranta-asemakaava-alueet sekä alle 1 hehtaarin saaret ja alle 50 metriä kapeat niemet poisluettuna oikaistua rantaviivaa on yhteensä 131,3 kilometriä. Muunnoskertoimin muunnettua rantaviivaa on yhteensä noin 103 km.

Suuria yli 20 hehtaarin saaria alueella on 5 kappaletta, joista Haapasaari (53 ha) on suurin.

1.2.2 Väestö ja elinkeinot

Pysyvää asutusta on ranta-alueella noin 90 kpl.

Alueella toimii maatilamatkailuun, lomamökki- vene- ja kanootti vuokraukseen, ratsastukseen, kalastukseen ja metsästyksen liittyviä yrityksiä. Alueen läheisyydessä on myös Kissakosken ”matkailukeskus”.

Maa- ja metsätalouden harjoittaminen muodostaa alueen merkittävimmän työpaikkasektorin.

1.2.3 Palvelut

Kaikki keskeiset palvelut löytyvät Kirkonkylän taajamasta.

1.2.4 Liikenne

Tieverkko

Nykyisen pääverkon muodostaa seututiet (st 08.216 Uutela – Hirvensalmi) ja seututie (st 08.215 Otava – Hirvensalmi – Leivonmäki).

Yhdysteinä luokkaisia teitä ovat :

- Merrasmäen paikallistie (yt 08.238)
- Vahvamäen paikallistie (yt 08.237)
- Vilkonharjun paikallistie (yt 08.232)
- Tuustaipaleen paikallistie (yt 08.241)

Vesiliikenteen alueet

- Karttuonselkä – Liekune - Ryökäsvesi laivaväylä, joka kulkee suunnittelualueen läpi (lv 08.260)
- Mäenlahti , puutavaran pudotuspaikka (LV1 08.273)
- Savonselän melontareitti (mr 08.25)
- Retkeilyreitit

1.2.5 Virkistys

Virkistyskäyttöä palvelevat alueen lomakylät ja veneilyä/retkeilyä alueen rakentamattomiin saariin toteutetut tukikohdat. Vähäisempää virkistyskäyttöä on lisäksi havaittavissa alueen muutamassa saarella ja niemen kärjessä (nuotiopaikkoja).

1.2.6 Loma-asutus

Rantayleiskaavan alueella (noin 200 m rantavyöhyke) on noin 426 loma-asunnon rakennuspaikkaa, mikä on keskimäärin 3,3 rakennuspaikkaa oikaistua rantaviivakilometriä kohden.

Loma-asuntojen määrä on kasvanut viime vuosina noin 10:llä loma-asunnolla vuosittain.

Tiiviimmillään kaavoittamattomalle alueelle on rakennettu noin 13 loma-asuntoa rantakilometriä kohden, mikä tulee jatkossa vaikuttamaan rantayleiskaavan kokonaismitoitukseen hieman kohottavasti.

Loma-asutusrakentaminen on ollut voimakkainta Kotkatvedellä ja Ryökäsveden eteläpäässä sekä Liekuneen pohjoispäässä. Kirkonkylän läheisyydessä rakentaminen on ollut vähäisempää.

Pisimmät vapaat ranta-alueet ovat Särkiniemessä ja Merraslahti – Torppasaaren alueella. Suurista saarista ovat Pappilansaaret rakentamatta.

Vanhoja ympärivuotisia asuntoja on viime vuosina muutettu loma-asumiskäyttöön. Toisaalta taas loma-asuntojen varustelutason noustessa niitä on käytetään yhä enemmän lähes ympärivuotisesti.

1.2.7 Maanomistus

Suunnittelualan rantavyöhykkeellä on noin 620 tilaa ja noin 680 omistajaa.

1.3 Ympäristöselvitys

1.3.1 Alueen historiaa

Jääkauden jälkeen alueen harjut kohosivat vedestä saarina ja pitkinä harjanteina. Esihistorialliset ihmiset kulkivat näitä muodostumia pitkin muuttaessaan Suomen alueelle. Kivikauden aikana ihmisten liikkua pohjoiseen on niiden todennäköinen kulkureitti ollut Karjalan kannaksen kautta Salpausselälle ja siitä edelleen länteen ja pohjoiseen. Myös vesitse kuljettaessa ovat saaret ja kannakset tarjonneet suojaisia ja lämpimiä asuinpaikkoja joille palattiin aina uudelleen.

Arkeologiset löydöt kampakeraamiselta ajalta osoittavat, että noin 5500 - 3800 vuotta sitten alueella oli jo asutusta useilla alueilla. Varhaisimmat asumisesta kertovat löydöt viittaavat kuitenkin ajanjaksoon 9000 – 7000 vuotta sitten. Huomattava osa esihistoriallisista löydöistä sijaitsee 78- 85 m merenpinnan yläpuolella ja ovat sijainneet muinaisen Suur-Saimaan rannalla.

1.3.2 Kulttuuri / rakennushistoriallisesti arvokkaat rakennukset ja kohteet

Suunnittelualan rantavyöhykkeellä tai sen läheisyydessä sijaitsevat kulttuuri- tai rakennushistoriallisesti merkittävät kohteet, muinaismuisto ja arvokkaat kohteet on lueteltu raportin seutukaavaa käsittelevässä osassa.

1.3.3 Luonnonympäristö

Kallio- ja maaperä

Alueen kallioperä on keskeisiltä osiltaan granodioriittia. Ryökäsveden eteläosassa Haukkomäen – Särkiniemen alueella kuten myös pohjoispäässä Kotkaveden länsirannalla sekä Liekuneen pohjoispäässä Mustaniemen – Peltoniemen alueella kallioperä on kiillegneisiä. Kalliopaljastumia on hyvin vähän.

Kallioperää peittää pääasiassa pohjimoreenikerros, joka on paksuimmillaan Liekuneen länsipuolen drumliinialueella. Suunnittelualan ja sen lähiympäristön edustavimmat drumliinit eli moreenikummut ovat Vahvamäki (165,8 mpy),

Mäkärämäki, Raappalanmäki, Iikanmäki, Hasanmäki (177,3 mpy), Palomäki, Onttojenmäki, Merrasmäki (166,7 mpy). Järveltä katsoen drumliinit näkyvät maisemassa korkeina loivarinteisinä, metsäisinä mäkinä.

Ryökäsveden itärantaa kulkee katkonainen, kapea, pitkittäinen (N – NNW –suuntainen) harjujakso. Se on selvästi näkyvissä mm. Ryökäsveden kaakkoisrannalla Hintikanjoen alueella, Iso-Lautharju – Pieni-Lautharju Merrasmäen kylän suoalueen keskellä, Haapasaaren – Kaijatsaarten –alueella, Rehniönniemessä ja erityisesti pohjoispään Vilkonharjulla.

Laajahkot turvealueet eli suot ulottuvat monin paikoin rantaan asti. Edustavimmat suot ovat Liekuneen pohjoisosan Suosalmissa, Tihuniemen tyvellä, Ryökäsveden eteläpäässä, Merraslahdessa ja Urmaslahden länsirannalla.

Vesistöt

Suunnittelualueeseen kuuluvat erilliset Ryökäsveden ja Liekuneen järviaaltaat (94,7 mpy =merenpinnan yläpuolella), jotka ovat osa Kymijoen vesistöaluetta. Päävirtaus käy pohjoisesta, Puulasta (94,7 mpy), Suosalmen kautta Liekuneeseen. Se puolestaan laskee vetensä Kissakosken kautta Vahvajärveen (88,5 mpy).

Ryökäsvesi yhtyy kapeiden Hirvensalmen ja Haukonsalmen kautta idästä Liekuneeseen. Sen lähivaluma-alueella on vain yksi pieni lampi – Kankaistenlampi. Tämän lisäksi siihen laskee pieniä ojia ja puroja pelloilta, soilta ja metsistä.

Ryökäsveden lähivaluma-alue on vesistörikkaampi. Pohjoisessa ja idässä on monta erillistä pientä lampi/järvi ja puroreittiä:

-pohjoispään Urmaslahteen laskevat Liinalampi (118,7 mpy) sekä Hepolampi (106,3 mpy), Kaalilampi (105,3 mpy), Haukilampi (104,8 mpy) ja Särkilampi (99,8 mpy). Nämä kaksi osavaluma-aluetta ovat suurelta osin peltoa. Pudotuskorkeus ensin mainitussa on 14 m ja jälkimmäisen latvalammesta (Hepolampi) Ryökäsveteen 11,6 m.

-Saarilampi (104,2 mpy) – Verkkolampi (98,5 mpy)

-Hirvijärvestä (100,1 mpy) Sorsalammen (99,8 mpy) kautta laskevien pikkulampien (yht. 14 kpl) ketju, jonka latvajärvi, Mustajärvi, on 120,8 mpy (pudotuskorkeus Ryökäsveteen on 26,1 m).

-laajin osavaluma-alue on Hintikanjoen reitti, joka laskee Ryökäsveden kaakkoisnurkkaan. Sen latvajärvi, Lahnajärvi (106,5 mpy), on pohjoisessa lähellä Otavan taajamaa Mikkelissä. Etelästä tulee toinen haara Monikkalanlammesta (106,6 mpy). Haarat yhdistyvät Kaihlasessa (104,3 mpy), josta vedet laskevat harjualueen läpi tiensä kaivanutta Hintikanjokea myöten Ryökäsveden Harjunlahteen.

-etelästä laskee Kaltolampi (127,8 mpy), Hurus (105,8 mpy) ja Myllylampi (105,0 mpy) Jussinjokea myöten Ryökäsveden eteläisimpään lahdenpohjukkaan.

Kasvillisuus ja kasvisto

Rannan läheisten alueiden metsät ovat pääosin lehtipuuvaltaisia nuorehkoja sekametsiä, joissa valtapuuna on koivu. Rantaviivan tuntumassa kasvaa paikoin kookasta tervalepikkoo. Edustavimmillaan tervaleppäkasvustot ovat Hirvensalmen kirkonkylän raitilla.

Harjuilla moreenikumpujen kuivimmissa lakiosissa kasvaa männiköitä ja moreenimaiden kosteissa painanteissa on paikoin yhtenäisiä kuusikoita.

Metsät ovat eri-ikäisiä nuorehkoja talousmetsiä, eikä vanhoja ns. aarnimetsiä alueella ole.

Vesikasvillisuus on karulle reittivedelle tyypillisen niukkaa. Kaikkialla kasvaa rannan tuntumassa harvahkoa järviruoikkoa ja kelluslehtisiä (ulpukka, lumpeet) kasvaa vain matalissa mutapohjaisissa lahdissa. Kirkkaille vesille tyypillinen ahvenvita on yleinen parin metrin syvyydessä vedessä. Karuutta ilmentävää nuottaruohoa kasvaa monin paikoin.

Eläimistö

Eläimistö on edustavaa puhtaan ja karun reittiveden lajistoa. Alueella pesii vahva kuikkakanta ja selkälökkikin pesii usean kolonian voimin. Kalalokki on näkyvin ja runsain laji, mutta myös harmaalokkeja, naurulokkeja ja kalatiroja pesii alueen pikkuluodoilla. Vesilinnuista telkkä, isokoskelo ja pikkukoskelo ovat yleisimmät lajit, mutta myös haapana ja tavi pesivät. Liekuneen Vehmaistenlahdessa tavattiin joutsenpari neljän poikasen kanssa, mutta pesää ei

löytynyt. Kahdesta muustakin joutsenparista on havainnot (Teerenpaadensaaret, Urmaslahti). Kyseessä ovat ilmeisesti pesimättömät parit.

Myös kurkia pesii rantojen soilla ja kalasääskikantakin on poikkeuksellisen vahva (3 pesivää paria v. 2003).

Nisäkkäistä tiedetään hyvin vähän, eikä maastokäynninkään tuoneet juuri lisävalaistusta asiaan. Etelä-Savon ympäristökeskuksen arkistoissa on vanha havainto saukosta Kissakoskella. Ensilumen aikaan syksyllä havaittiin lumikon ja saukon jäljet Hintikanjokivarressa.

Vaikka liito-orava oli ”erikoistarkkailussa”, merkkejä sen esiintymisestä ei saatu.

Uhanalaiset ja erityisesti suojeltavat lajit

Uhanalaisista ja erityisesti suojeltavista lajeista(*) säädetään luonnonsuojelulain 46 § ja 47 § ja -asetuksen 21 § ja 22:ssä. Erityistä suojelua vaativat lajin säilymiselle tärkeän esiintymispaikan hävittäminen ja heikentäminen on kielletty.

Uhanalaiset

Alueella tavataan (p=pesii, m=ruokailu- tai muutonaikainen levähdysalue) linnuista kaakkuri (m), kuikka (p), nuolihaukka (p), ampuhaukka (p), pikkutikka (p), pyrstötiainen (p), selkälokki (p) ja kalasääski (p).

Kääväkkäistä tavataan rusokääpää ja Oulun läänin eteläpuolella rauhoitetuista kasvilajeista ainakin punakämmekkää.

Erityisesti suojeltavat lajit

Näistä lajeista ei alueelta ole havaintoja.

Luontodirektiivin lajit

EU:n luontodirektiivin liitteessä IV(a) tarkoitettujen eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden selvästi luonnossa havaittavien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty (luonnonsuojelulaki 49 § ja -asetuksen liite 5)

Alueella tavataan viitasammakkoa ja saukkoa. Lepakkolajeista ei ole tarkempia tietoja, mutta niitä asustanee alueella.

Lintudirektiivin lajit

EU:n Neuvoston direktiivi luonnonvaraisten lintujen suojelusta (79/409/ETY) eli lintudirektiivi säätää, että ”tämän direktiivin liitteessä 1. mainittujen lajien elinympäristöjä on suojeltava erityistoimin, jotta varmistetaan lajien eloonjääminen ja lisääntyminen niiden levinneisyysalueella” (4. artikla).

Lintudirektiivin lajeista alueella pesivät havaintojen perusteella ainakin kuikka(p), kaakkuri(m), laulujoutsen(p), uivelo(m), mehiläishaukka(m) ampuhaukka(p), pyy(p), teeri(p), kurki(p), kalatiira(p) sekä mahdollisesti viirupöllö(p), helmipöllö(p) ja palokärki(p).

Natura 2000-ohjelma

Jos hanke tai suunnitelma joko yksistään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa todennäköisesti merkityksellisesti heikentää valtioneuvoston Natura 2000 -verkostoon sisällytetyn alueen luonnonarvoja, hankkeen toteuttajan tai suunnitelman laatijan on, jollei hankkeeseen ole sovellettava ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/94) 2 luvussa tarkoitettua arviointimenettelyä, asianmukaisella tavalla arvioitava nämä vaikutukset. Sama koskee sellaista hanketta tai suunnitelmaa alueen ulkopuolella, jolla todennäköisesti on alueelle ulottuvia vaikutuksia (**LsL 65§**).

Natura 2000 –verkostoon kuuluvista alueista suunnittelualueella on Ryökäsveden eteläpään Suurisuo.

Suurisuon läheiset rannat on rakennettu tiiviisti ja suoalueen läpi kulkee pari mökkitietä. Osayleiskaavalla ei tule olemaan oleellista muutosta nykyiseen maankäyttöön ja ihmistoiminnan vaikutukseen suojelualueella.

Valtakunnalliset suojeluohjelmat

Maassamme on laadittu suojeluohjelmat soille, lintuvesille, lehdoille, harjuille, rannoille ja vanhoille metsille. Valtioneuvoston hyväksymään luonnonsuojeluohjelmaan kuuluvalla alueella ei saa suorittaa sellaista toimenpidettä, joka vaarantaa alueen suojelun tarkoituksen (LsL 9§).

- Alueella on soidensuojelun perusohjelmaa kuuluva Suurisuo.

Vesilain nojalla rauhoitetut ympäristötyypit

Vesilain 15 a §:n mukaan ”toimenpide, joka vaarantaa enintään kymmenen hehtaarin suuruisen fladan tai kluuvijärven taikka muualla kuin Lapin läänissä enintään yhden hehtaarin suuruisen lammen tai järven säilymisen luonnontilaisena, on kielletty...”.

Lisäksi ojaa, noroa ja sellaista vesiuomaa, jossa ei jatkuvasti virtaa vettä eikä runsasvetisimpänäkään aikana ole riittävästi vettä veneellä kulkua tai uiton toimittamista varten ja jota kalakaan ei voi sanottavassa määrin kulkea, ei saa muuttaa niin, että uoman säilyminen luonnontilaisena vaarantuu. Sama on voimassa luonnontilaisesta lähteestä (Vesilaki 2 §, 17 §, 17 a §).

- Suunnittelualueella edellä tarkoitettuja ovat ainakin Rehniöniemen suppa ja Jussinjoki.

Metsälain erityisbiotoopit

Metsälain (12.12.1996/1093) 10 §:ssä todetaan, että ”Metsiä tulee hoitaa ja käyttää siten, että yleiset edellytykset metsien biologiselle monimuotoisuudelle ominaisten elinympäristöjen säilymiselle turvataan.” Sen jälkeen luetellaan 7 metsien monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeää elinympäristöä:

- lähteiden, purojen ja pysyvän veden juoksu-uoman muodostavien norojen sekä pienten lampien välittömät lähiympäristöt
- ruoho- ja heinäkorvet, saniaiskorvet sekä lehtokorvet ja Lapin läänin eteläpuolella olevat letot
- rehevät lehtolaikut
- pienet kangasmetsäsaarekkeet ojittamattomilla soilla
- rotkot ja kurut
- jyrkänteet ja niiden välittömät alusmetsät
- karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat hietikot, kalliit, kivikot, louhikot, vähäpuustoiset suot ja rantaluhdat

Elinympäristöjen tunnusmerkkejä on tarkemmin luonnehdittu metsäasetuksen 7 §:ssä.

Em. erityisbiotooppeja alueella edustaa ainakin vähäpuustoiset rantasuot ja pienet kangasmetsäsaarekkeet ojittamattomilla soilla.

Maa-aineslain nojalla rauhoitetut harjut

Maa-aineslakia sovelletaan kiven, soran, hiekan, saven ja mullan ottamiseen poiskuljetettavaksi taikka paikalla varastoitavaksi tai jalostettavaksi (MaL 1 §). Maa-aineslaissa tarkoitettuja aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu mm. kauniin maisemakuvan turmeltumista, luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista taikka huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa (MaL 3 §).

Suunnittelualueella tällainen harju on Vilkonharju Rökäsveden pohjoispäässä, Lautharju-Kaijatsaari - Mökäre Merrasmäen kylässä sekä Haapasaaren harju.

Ihmistoiminnan vaikutus alueen luonnontilaan

Suunnittelualueella ei juurikaan ole ns. koskematonta luontoa, vaan maa- ja metsätalous, vakituinen ja loma-asutus ja teollinen toimintakin näkyy koko alueella. Lisäksi vesistö on säännöstelty. Alkuperäisintä luontoa on pikkuluodoilla ja hakkaamattomissa pikkusaarissa.

1.3.4 Luonnonolosuhteiltaan merkittävät alueet

SUOSITUKSISSA KÄYTETYT MERKINNÄT

SL = Tarkoitettu luonnonsuojelulain nojalla suojeltavaksi alueeksi
/s = Alue tulee säilyttää luonnontilaisena
av = Arvokas vesistöalue
apv = Arvokas pienvesistö
ah = Arvokas harjualue
m = Maisemallisesti merkittävä alue

I RYÖKÄSVEDEN PUOLI

1. Suurisuo

Eksentriinen kermikeidas – lyhytkorsineva – räme. Natura 2000, soidensuojelun perusohjelma, seutukaavan SL. Uhanalaisen lajin pesimäalue, punakämmekkä. Keskiosassa vanhoja oja ja Liukkosenkalliolle menevä mökkitie.

Suositus: ei rakentamista eikä muitakaan toimenpiteitä, toteutetaan LsL:n mukaisesti Merkintä: **SL**
Peruste: Natura 2000, seutukaavan SL, luonnonsuojL.

Suurisuo



2. Suosalmi

Mantereen ja Häyrysen välisessä salmassa olevaa eksentristä kermikeidasta ja matalapuustoista reunarämettä, avoimia lyhytkorsinevapintoja ja isovarpurämekeimejä, Häyrysen saarella rantamännnyssä kalasääsken asuttu pesä v. 2003. Myös kurki pesii. Muutama vanhahko oja. Veneranta.

Suositus: ei rakentamista eikä uusia ojituksia, merkintä: /s
Peruste: luonnontilainen suo, linnusto, maisema

Suosalmi



3. Jussinjoki ja Hevossaaren rantasuo

Luhta- ja suorantainen pikkujoki sekä luonnontilainen rantasuo (rämettä/nevaa). Hevossaarella on kesämökki, jonne menee tie suon poikki.

Suositus: ei lisää rakentamista eikä ojituksia, merkintä: **av**
Peruste: luonnontilainen suo, maisema

Jussinjoki ja Hevossaaren rantasuo



4. Vuohisaari – Kypäikkö – Katossaari

Rakentamattomat pikkuluodot, Kypäikkö, Katossaari ja Vuohisaaren länsi- ja pohjoisranta. Kuikka pesii.

Merkintäsuositus: **VR, av**
Peruste: maisema, uhanalainen laji

Vuohisaari – Kypäikkö – Katossaari



5. Hintikanjoki

Harjua, pääosin ojitettua suota, jokiluontoa.

Suositus: ei lisää ojituksia eikä rakentamista, merkintä: **apv**
Peruste: maisema, pienvesistöluonto

Hintikanjoki



6. Kurjenlahdensuo

Luonnontilainen pieni rantasuo. Vanha oja.

Suositus: ei ojitusta eikä rakentamista tai teitä, merkintä: /s

Peruste: Alueelle tyypillinen rantasuo eliöstöineen

Kurjenlahdensuo



7. Hyystönpaasi

Hiekkapohjainen kannas Hyystönpaaden ja mantereeseen välissä. Sen eteläosassa on luonnontilainen pieni rantaräme, kannaksen korkeimmalla kohdalla hiekka näkyvissä, nummimaista kasvillisuutta.

Suositus: ei rakentamista, teitä, maa-ainestenottoa eikä metsän käsittelyä, merkintä: /s

Peruste: geologisesti merkittävä, maa-ainesL 3 §

Hyystönpaasi



8. Eteläniemen luodot

Luodot ja Mökäreän ja Eteläniemen rannat luotojen kohdalla. Vesilinnuston kannalta merkittävä alue; koskelo- ja sorsapoikueiden sekä lокkien levähdys- ja ruokailualueita.

Suositus: ei rakentamista, merkintä: **av**

Peruste: linnusto, maisema

Eteläniemen luodot



9. Tetrenpaadensaaret

Louhikkoisia rantoja, luhtaa, mahdollinen joutsenen pesimälahti. Metsä luonnontilaista lehtimetsää.

Suositus: ei rakentamista, merkintä: **av**

Peruste: maisema, linnusto

Tetrenpaadensaaret



10. Merraslahden saaret

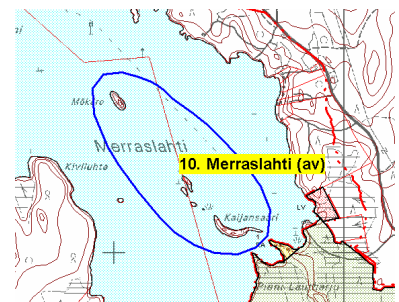
Kajansaaret ja Mökäre sekä pieniä luotoja. Erikoiset osittain suorantaiset harjusaaret, maisemallisesti merkittäviä.

Pesimälinnustossa kalalokki 2 paria, västäräkki ja rantasipi.

Eteläisimmällä luodolla on kalamaja.

Suositus: ei rakentamista, merkintä: **av**

Peruste: geologisesti ja maisemallisesti merkittävä, maa-ainesL 3 §



11. Särkilampi

Luonnontilainen avosuo (pinnanmyötäisesti umpeenkasvanut lampi). Pesimälajistossa kurkipari.

Suositus: ei ojituksia tai teitä, merkintä: /s

Peruste: linnusto

Särkilampi



12. Annikkasaari

Puustoinen, vankkaa koivikkoa kasvava, louhikkoista moreenia oleva saari ja sen lähirannat Särkiniemessä. Saaren ympärillä matalahkossa vedessä kasvaa harvakseltaan järviruokoa. Kuikan pesimäsaari (2 poikasta).

Suositus: ei rakentamista eikä hakkuita, merkintä: **av**
Peruste: uhanalainen laji

Annikkasaari



13. Kangassaaren luodot

Pienet luodot ja lohkareikkoja. Pesimälinnustossa selkälokki (ainakin 2 paria), kalatiira ja naurulokki, västäräkki ja rantasipi.

Suositus: ei rakentamista eikä hakkuita, merkintä: **av**
Peruste: uhanalainen laji, maisemallisesti merkittävä

Kangassaaren luodot



14. Ryökäsveden selkäsaaristo

Puustoltaan luonnontilaisia, rakentamattomia rantoja, saaria, runsaasti pieniä luotoja ja louhikoita. Linnustoltaan koko suunnittelualueen paras kokonaisuus. Pappilansaarten matalat rannat ovat satojen lokki-, tiira- ja vesilintuysilöiden ruokailu- ja levähdysaluetta. Kalalokkeja pesii kymmeniä pareja. Munaluodolla pesii ainakin 8 paria uhanalaisia selkälokkeja sekä muutama harmaalokkipari. Pohjoisemmassa Selkäsaassa pesii muutama selkälokkipari ja rantasipi. Varissaari ja ilmeisesti myös Puolisaari ovat kuikan pesimäpaikkoja. Edellisten lisäksi saarten louhikot tarjoavat pesimäpiiloja useille koskelopareille.

Suositus: ei rakentamista eikä hakkuita, merkintä: **av**
Peruste: monipuolinen linnusto, uhanalaisia lajeja

Ryökäsveden selkäsaaristo



15. Herasaaren – Sorsanlahden saaret ja luodot

Erikoiset osittain soistuneet harjusaaret, maisemallisesti merkittäviä. Pesimälinnustossa kalalokki 3 paria, västäräkki ja rantasipi.

Suositus: ei rakentamista, merkintä: **av**
Peruste: maa-ainesL 3 §

Herasaaren – Sorsanlahden saaret ja luodot



16. Rehnönniemen suo

Ojittamaton räme niemen eteläkärjessä, suon halki kulkee kesämökkitie.

Suositus: ei rakentamista, merkintä /s
Peruste: maisema, alueelle tyypillinen rantasuo eliöstöineen

Rehniönniemen suo



17. Rehniönniemen lampi

Suunnittelualueen poikki kulkevaan harjujaksoon liittyvä pieni suppalammen tapainen harjujen Ryökäsvedestä eristämä vesialue. Luhtaisuutta ja soistumaa. Kurjen pesimäalue.

Suositus: ei rakentamista, merkintä **ah** tai **av**

Peruste: Maa-ainesL 3§, vesiL 15 a §, metsäL 10 §

Rehniönniemen lampi



18. Köyhäsaaren suo

Ojittamaton mäntyä kasvava rämekannas, suon halki kulkee kesämökkitie.

Suositus: ei rakentamista, merkintä /s

Peruste: maisema

Köyhäsaaren suo



19. Vinnonsuo

Rantaviivaan ulottuva lyhytkorsineva.
Suositus: ei rakentamista, merkintä **m**
Peruste: maisema

Vinnonsuo



20. Kirjalanlahden saari

Maisemallisesti merkittävä saari Mikkelin tien varressa, louhikkoa ja mäntyjä.
Suositus: ei rakentamista
Peruste: maisema

Kirjalanlahden saari



21. Vilkonharju

Arvokas vesimaisemaan rajoittuva harjumuodostuma. Rannat täynnä kesämökkejä. Myös Vilkon saha sijaitsee alueella.

Suositus: ei maa-ainestenottoa, merkintä: **ah**

Peruste: maa-ainesL 3§, seutukaavan ah

Vilkonharju



22. Harjulammit

Vilkonharjun pohjoispuolella sijaitsevat kaksi luonnontilaista pikkulampea. Mahdollinen kaakkurin pesimäalue.

Suositus: ei ojituksia tai rakentamista, merkintä: **apv**

Peruste: vesiL 15a §, metsäL



23. Hirvisaari – Apajalahti

Parisenkymmentä pikkusaarta, luotoa ja siirtolohkareita. Lokkien ja vesilintujen levähdys- ja ruokailualueita. Kalalokki, harmaalokki ja kalatiira kuuluvat pesimälajistoon.

Suositus: ei rakentamista, merkintä: **av**

Peruste: runsas linnusto

Hirvisaari – Apajalahti



II LIEKUNEEN PUOLI

24. Koirasaari-Kalliosaari-Peurasaari-Siikasaari-Kallioniemi

Kirkonkylän edustalla oleva rakentamaton saaristo, seutukaavassa VR, metsäisiä rantoja, kallioisia niemiä, soistuneita rantoja. Paikoin erämainen tunnelma taajaman läheisyydestä huolimatta

Suositus: ei mökkirakentamista, merkintä: **av, VR**
Peruste: edustavaa saaristoluontoa, maisema

Koirasaari-Kalliosaari-Peurasaari-Siikasaari-Kallioniemi



25. Kankaistensaari-Reijonniemi

Maisemallisesti merkittävä harju – moreeniharjanne, niemen länsipuolella kalliosaari ja pikkuluotoja. Geologisten arvojen lisäksi merkittävä pesimälinnusto: selkälokki (2 paria), kuikka (1 pari), kalatiira (2 paria), harmaalokki (1 paria), kalalokki (5 paria) tukkakoskelopoikue ja joutsenpari pienen 4 poikasen kera.

Suositus: ei rakentamista, merkintä: **av**
Peruste: uhanalaisia lajeja, monipuolinen linnusto, maa-ainesL 3§

Kankaistensaari-Reijonniemi



26. Lehtisenluodot-Kotkatsalo-Pöyryn Lehtinen-Kuikkosaari

Maisemallisesti merkittävät rakentamattomat saaret (seutukaavan VR).

Suositus: ei rakentamista, merkintä: **VR/av**
Peruste: edustavaa saaristoluontoa

Lehtisenluodot-Kotkatsalo-Pöyryn Lehtinen-Kuikkosaari



27. Tihuniemensuo

Niemen Tihulahden puoleinen rantasuo, joka on mäntyä kasvavaa isovarpurämettä ja lyhytkorsinevaa. Pari umpeutuvaa ojaa.

Suositus: ei ojituksia eikä rakentamista, merkintä: /s
Peruste: Alueelle tyypillinen rantasuo eliöstöineen.

Tihuniemensuo



28. Hunttanin ympäristön pikku saaret ja luodot

Liekuneen pohjoispäässä laivaväylän molemmin puolin sijaitsevat kalalokkien ja mahdollisesti kuikan pesimäluotoja, maisemallisesti merkittäviä.

Suositus: ei rakentamista, merkintä: **av**
Peruste: monipuolinen linnusto, maisema

Hunttanin ympäristön pikku saaret ja luodot



MUUT SELVITYKSET

Alueelta on valmistunut erillinen liito-oravaselvitys (4/2003 Mikkelin kaupunki, Ympäristöpalvelut) sekä Hirvensalmen luonto ja arvokkaat luontokohteet (Mikkelin seudun ympäristökeskus 1994).
Lisäksi Etelä – Savon metsäkeskus on saanut valmiiksi erityisen tärkeiden kohteiden inventoinnit, mutta tiedot eivät ole kaavoittajan käytettävissä.

1.4 Pohjavesialueet ja vesihuolto

Suunnittelualueella on Rehniönniemessä pohjaveden suojelun kannalta arvokas alue.
Vesihuolto yleiskaavan ranta-alueella hoidetaan pääsääntöisesti kiinteistökohtaisesti.